IPITEIRWSZA IKILASA

Klasę tworzymy poprzez zapisanie jej w pliku o nazwie dokładnie takiej samej jak nazwa klasy [MyClass → plik MyClass.java]

Każda klasa posiada konstruktor domyślny. Konstruktory już używaliśmy np.:

new Scanner(System.in)

czyli aby teraz stworzyć obiekt na podstawie klasy należy w głównej klasie uruchamiającej wpisać:

```
public static void main(String[] args) {
    MyClass myClass = new MyClass();
}
```

Nazwa obiektu dostępnego w programie to teraz **myClass** – reprezentuje on klasę **MyClass**. Każdy obiekt powinien posiadać jakieś parametry i metody (jak widać w powyższym przykładzie pusty obiekt też można wywołać).

Poniżej obiekt z jednym publicznym polem **imie**

```
public class MyClass {
    public String imie = "Anna";
}
```

W programie głównym można teraz odwołać się do pola imię np.: wyświetlić jego zawartość.

```
public static void main(String[] args) {
    MyClass myClass = new MyClass();
    System.out.println(myClass.imie);
}
```

MyClass.imie należy traktować jak zmienna typu String.

Każdy obiekt musi posiadać konstruktor – czyli element opisujący początkowy stan obiektu.

Chcemy aby obiekt przy utworzeniu posiadał już imię. Zmodyfikowany obiekt:

```
public class MyClass {
   public String imie;

public MyClass(String imie) {
      this.imie = imie; //this.imie - odnosi się do pola w 4 linijce
}
}
```

Teraz należy w głównym programie wpisać:

```
public class FirstClassDemo {
   public static void main(String[] args) {
        MyClass myClass = new MyClass(imie: "ROMAN");
        System.out.println(myClass.imie);
}
```

Każda klasa może posiadać dowolną ilość pól (preferencji) oraz dowolną ilość konstruktorów (o tym jednak później)

HERMETYZACJA oraz metody publiczne

Czym jest hermetyzacja?

Hermetyzacja, inaczej również enkapsulacja, polega na ukrywaniu pewnych danych. Często jest tak, że tworząc jakąś klasę, nie chcemy, żeby poszczególne jej składowe, mogły zostać zmieniane z zewnątrz, ponieważ takie sytuacje mogą doprowadzić do nieprawidłowego działania naszych aplikacji. To znaczy, im więcej udostępniamy na zewnątrz, tym bardziej może to być niebezpieczne. Wyobraź sobie, że piszesz jakąś aplikację bankową i masz klasę dla konta bankowego. A w niej, pole stan konta, jest to pole dość wrażliwe i nie chcesz go udostępniać na zewnątrz, nie chcemy, żeby na przykład ktoś z zewnątrz zmienił wartość tego pola. Dlatego taki element powinien zostać ukryty wewnątrz klasy, bez możliwości zmieniana go z zewnątrz.

Jak teoria wygląda w praktyce?

```
public class Osoba {
   private String imie;
   private String nazwisko;
```

Należy wszystkie składowe (parametry) klasy poprzedzić słowem kluczowym **private**.

Następnie aby mieć dostęp do tych pól w klasie **Osoba** należy stworzyć metody publiczne:

```
public String getImie() { return imie; }

public void setImie(String imie) { this.imie = imie; }

public String getNazwisko() { return nazwisko; }

public void setNazwisko(String nazwisko) { this.nazwisko = nazwisko; }
```

Zauważ że metody te mają PREFIX **get** lub **set.** Jest to ogólnie przyjęta zasada tworzenia nazw metod pobierających (get) i ustawiających nową wartość (set).

Teraz użycie powyższego w programie:

```
Osoba osoba = new Osoba(imie: "Janek", nazwisko: "Kolar");
String imie = osoba.getImie();
```

Tworzymy nowy obiekt **osoba**, któremu już w konstruktorze nadajemy odpowiednie własności (czyli wprowadzamy dane). Następnie przypisujemy do zmiennej **imie** wartość pobraną z obiektu za pomocą metody **getImie**().

```
osoba.setImie("Karol");
```

W przypadku zmiany parametru **imie** w obiekcie **osoba** używamy metody **setImie**().